

სადაც იყო და ისევე დგას, მაგრამ ის, რაც იყო, ისევე დგას... რა ნეტარი დრო იყო... სი სახე სამართებზე ჰგავდა და მისი...
—ოცნება... დრო... გამოშვებით თა...
აღიღებდით, თვალს თვალში გავუ...
რით... ელენეს თვალში ზღვა იყო;
ქ მთელ ქვეყანას გზავდა, ახალ...
დღეა... ჰგავდა...

დღეს მის თვალში მარტო უზომო...
წუხარება იყო; სიკვდილი ენახებოდა...
ველა რომ გავიდა, მითხრა:
—ნოკი, სიკვდილი საშინელება ყო...
ილა. სასაცილოა ვინც იმაზე ჩვენსა...
კით ცოტას ჰფიქრობს...

მიხედა ჩემი ელენე; შენ მართალი...
ხარ; ამერიკიდან ჩემი ფიქრი სიკვდილზე...
იქნება...

შენ ახლა აღარასა ჰგონებ და ღამე...
კი ასე ღამიანია...

3. ოქტომბერი.
დღით მივყავით. მის სახლში სტი...
როდენ. შავმა ქრთამტელმა თავიდან...
ფეხებამდე დაიწვია.
შველ, საკმევლის სუნი იყო. მი...
ცვალბული ჯერ კიდევ ლოგინში ეს...
ვენა.

დიდხანს, დიდხანს დავცქეროდი გა...
შეშვით... გაფართოებული, თვა...
ლები დახუჭა... ელენეს თვალში და...
ხუჭა და ის ღამიანი, იღვლილი ქვეყანა...
აღიარა სიანდა...

ბურუსი მომგვინა...
—რა მოხდა, ელენე? —მინდოდა მე...
კითხა, მაგრამ ენა დამიშალა... მერე პა...
სუსტ ვინ მომცემდა? საიდუმლო მის და...
ხუჭულ თვალში იმალდებოდა; თვითონ...
ქუთუთო ჰგავდა პასუსს...

დიდხანს, დიდხანს დავცქეროდი, მე...
რცხლო ჩემო... შენ სულში, რა...
ღაც საშინელს მიფარავდი...

სტიროდა ელენეს დედა, მამაც სტი...
როდა, ძმა... მე კი... მე უსიტყვოდ...
ვიდექი...

4. ოქტომბერი.
ვიხლოთ დრო; ელენეს კუბოსთან...
დღეს საღამოთი მარტო დავიჩინე.
თავსადავ კუბოს კერას შუქი...
გულგულდებოდა... მიცვალბულის მღუ...
ბარება შემამარწმუნებელ იღვამლებს აფ...
რქმევდა...

ელენეს დავაქტორდი. იგი მუხჯად...
წევს, არ ინძრევს. რატომ? რა მოხდა?
არ ვიცი. შემიძლია კი გავიგო: სი...
დუმლით თვით ქუთუთოს ეფარება...
—რა მოხდა? —ბნე მალდა დავკითხე...
ქრულ გაისმა ჩემი ხმა; შემეშინდა.

უნდა გავიგო, საიდუმლო უნდა გავი...
გო!

უცხად დავაფრინდი მიცვალბულის...
ქუთუთოებს და გადავიწი... ღმერთო,
რა საშინელი წუთი იყო...

ელენეს თვალში შუშის იყო, უსი...
ცოცხელი; იქ აღმართული სიანდა, აღა...
რავფერს ამბობდნ...

თმა ამფურცნა, ახრი გაიფრინა...
მიცვალბულის თვალი უშინარსო, უსი...
ცოცხელი იყო!

—სიკვდილი საშინელი ყოფილა! —
თითქო წაიწურულა ტუტებ მოკუმულმა...
ელენემ...

გოგის ვაგვილი...

5. ოქტომბერი
სასაფლაოსკენ მიასვენებდნ. მე ბო...
ლოში მივაბიჯებდი.
ბრბო აცილებს ჩემს ელენეს...
უფერუნო! თქვენ არ იცით ამ წამის...
სილიად...

ელენე მსოფლიოს ეთხოვება, ადამიანი...
ცარკით თეთრი საზოგადოება ეძიება...
დღეა... ეს დიდ საიდუმლოება, თქვენ...
ამს არა ჰგონებ...

თ, ავტო ჩემ გვერდში მიიქნინა...
იქით, წინ ჩიო ქალშეილი ილიმბა...
რაბრმა, რად არ ჰფიქრობთ? სასი...
ლოა, ვინც თქვენსავით ცოტას ჰფიქ...
რობს სიკვდილზე...

მივდივარ.
მუხჯად ესალმებოდა ახალ მეგობარს...
სასაფლაოს მკვიდრნი... ნოტიო მიწას პი...
რი დაუღია, მსხვერპლს ელის...

გამოეთხოვე. იტრებს და წავიდნ...
მარტო მე დავჩიო შენ საფლავთან, ჩე...
მო ელენე. გავიკეთე... მსაფლავის მტეს...
არავის დაუწახავს ჩემი ამბობი... მპატი...
ვე, რომ ვერ მოვთმინე...

აქ ამოხუთვია.

6. აპრილი.
ელენეს სანახავად წავიდა.
ქინა სასაფლაოს ჩამავალი მზის სხი...
ვები გამოსათხოვრად ეამბოვრებოდნენ...
გუნდის მღერა ხეებს...

აი იქით, მარცხნივ ახალი საფლავი...
ამოიხსენე შენ და გავყევი გაწვირის...

რამდენი ნაცნობი საფლავებია: ეს მე...
ხოლობიანთ ნაცნობი, ავტო სიძის მისი...
ბი ჩვენი პოეტისა... ესეც დაიფიქრეს...
სასაფლაო თითქო ალმარაქა; ყოვე...
ლოდი ფიქრად იქცა; დამალი...

რები წარსულის ფურცლები გადამა...
ლენ...

ნელა მივაბიჯებდი.
ავტო... დიდი ფორაჯი ქვის წინ შეე...
ჩერდა; გაუთლელ კვანძ მარტო სახელი...
ფერა: „ელენე“.

მიუხედავად და ქვას ხელი გადავხვიე...
ბევრს, ბევრს მეუბნებოდა ეს პატარა სი...
ტყვა.

ყვავილების გვირგვინი დამქანდა და...
ბნეულა; ამოვარდნა ბორბო და მთლიან...
გაფანტავს... ქვაც ბევრი მინახავს წა...
შლილი... მარტო ჩემში სცხოვრობს კი...
დ ელენე.

საღამოთი უკან რა გზავდებოდი,
ელენეს სახლთან გამოვიარე; დედამისი...
სიცილი მომესმა...

ალ. ცირკიძე.

ცხოვრების ეკლები

განმარტება.
გუგუნი პატარაშვილი. გა. გაბაშვილისა

—ტატო, მშობრები? —სასოწარკვე...
თილებით წარმოსთქვა ეფემი ფოთოლასი...
სამ, როდესაც მ-ოქმისა ზარის რკა და ჩაიკრა...
გულში მალდა, მშვენიერი სახის ყმა...
წელი, სტუდენტს ახალთახალ სერტუფ...
ში გამოწყობილი. ჯერ ხარბად ჩაუკოც...
და უღვაშ წვერით ახლად ამწვანებული...
ფურცელს მარტო, მერე ორივე ხელი მოა...
ხვია მის გაბურთულ ლოყებს, მაგრამ გაუ...
წია თავი განუხ და მოღვრებულმა, თი...
თქო გაეგვადო, მიაშტერა თვალები...
შვილს.

მშობლის გაფითრებულმა სახემ, აკან...
კალბული ხმით მალდა წარმოთქვამს...
სიტყვებმა, დღის გაშვებამ ერთ წუთს...
სიყვითლე მოჰპოვა შეაჩერა გრავი...
სადგურზე. ვინც-კი საითმე მიტქარებო...
და ბარბო, თუ უზარბო, ყველა შედ...
და, გადახედა ამ ასადღებულ სურათს...
და გულ-ამღვრელი ისევ შეუღდა თავის...
საქმეს. მეფარენე კი ღამის შუაში...
ხელში დაღვრული ჩამოიყვებოდა კი...
ბიდან...

ფუხ... ფუხ... ფუხფუხებდა მატარებ...
ლი. შუშ... შუშინით გამოუშვეს მატა...
რების ორსავე მხარეს ორთქლი და...
ავტო... გაისმა, თითქო გულში ჩაქრეს...
ეფემის, ზარის მერე რკაც...

—კმარა, ქალი, ცოლა ბავშვი...
არ დაგვიანდეს, ერთხმად შესახეს მას...
თან მოსულმა ქალმა...

—წადი, შვილო, წადი, ისწავლე...
კარგად, არ დამიფიქრო, წერილები არ...
დამიგვიანო... —ამქარებით ჩაშტუტებ...
და გამწვანებული ეფემი და თან მარდა...
უხსნიდა შვილს სერტუფის დილემს. გულ...
ზე ჩამოჰკიდა ზორონთ ადრევე მომხად...
ბული, ფარაში გამოიკრილი, წმინდა...
ნაწილები, ისევ შეუკრა მზრუნველობით...
ლილები, ხელ-მეორედ ჩაქოცნა, პირველ...
რი გადასწავა და ძლივ ძლივით გაუშვა...
ხელიდან ძვირფასი ზრახვა, ერთადერთი...
შვილი, ქვრივ-ოხრობით, ვი-ვაგლახით...
გამოზრდილი...

საწყალი ტატი... რა გმართებოდა ამ...
დროს... მარწყვითი ტუტები ავტოშენა...
ტყობის ნესტოები ტუტებოდა, თვალს...
ახამამბდა. სტუდენტ... ღმერთო ჩემო,
როგორ სწყურდა საწყალს დღის მკერდ...
ზე ცრემლად დაღვრილიყო, როგორ...
უნდად მზა-მალა ეტრია, აღმართ...
ბულიყო, მაგრამ თავს იმარტებდა, სცხე...
ნოდა—სილაჩრევი არ ჩამოშორებოდა—
და რაღაც ძალ-დატანებით უფარდებოდა...
გაშვრული ხელში ხან ერთს, ხან მეო...
რე დედას გამოსაშვებდებდა.

ბოლოს გადახვია სიჩქარით გოგია...
ბიკს, აკოცა მას, აღვრთი ხელი გადა...
უხვა, საყვარელ ქვედა ძაღლსაც და ბარ...
ბაცი, თითქო ოღრი ჩოროზზე დადი...
სო, შევარდა ვაგონში, საცა დედებს...
ადრევე დაეკრათ მისთვის ადგილი და...
დავლავლებოდა გზაში საკრია ნივთები...

—შებრძანდით, შებრძანდით, საცა...
მატარებელი დაიჭრის—გაისმა აქა-იქ...
შეუბრალებელ კონდუქტორების ხმა.

ამ ხმაზე ყველა დაღვდა თ-თავის...
ადგილს. სადგურზე სიჩქარე ჩამოვარდა...
სადგურზე მოხლეს გარდა, რომელსაც...
ზარის თოქი ეკირა ხელში და წამ-და...
უწვევ საათს შეჰყურებდა; იდგა სამი თავ...
დახურული ქალი: შუაში წლით წამე...
ბული ეფემი და აქა-იქ მისი დები; მათ...
უკან დაღვრემილი გოგია ბიკი. ამ უკა...
ნასკნის გვერდით უკანა მუხებზე წა...
მოსკუპულიყო ბებერი ქვედა ძაღლი,
თვალის ლუღვით და შეუფრებელ...
წყვეტული თითქო ყველას შესწირდა...
იგი: „შემბარებულ მოხუცებულ შობრ...
დებმა ჩემი ერთადერთი შებრძოლ და...
მოსიყვარულ მეგობარი. მის ჩამოსვლამ...
დ იქნენ ვეღარ-კი გავიდა და ძალ...
ღუდვად სადმე ჩავიდნა“. ყველა მისე...
რებოდა პირდაპირ ვაგონის ფანჯარას,
საიდანაც გადმოიყვებოდა ღამიანი ტა...
ტო. დედა-შვილი ერთმანეთს ძალდატ...

სული & სხეული

სულმა სთქვა: „გვარა, სხეული, ძალიან მებრალბო, მონა ხარ დროთა ბრუნვისა, სამარის მსხვერპლი ხდებო. რა შენ მოკვდები, იმ წამსვე ამაყად გავშლი ფრთებსაო— და მთელ მსოფლიოს უკვდავი მოგფენ სამაო ხმებსაო“. სხეულმა უთხრა: „რაცა სთქვი, მართალი არის, მეგრად, მაგრამ მერწმუნე, ყოველთვის არ გვწყალობს ბედისწერაო“ შენცა გიბეზობდები იცოდ, არ მოგანიჭებს ღმერთსა და რაღას აქნე, მითხარი მუდმივად ცაში ფრენას? თუ შენ დამტანჯავს სოფელი, შემსძვეს შხამსა მწარესა, თვით მოგშორდები ცხოვრებას, ცრემლს არ დაეფრქვევ ცხარესა. შენ კი ე-უნდ გსურდეს, მინც კი ვერ იგრძნობ მოსვენებას, მე დროთა ბრუნვის მონა ვარ, შენ—მონებ უკვდავებასა.

მთის ნიაგი.

ნებით უღიმოდნ, ამ საშინელ წამს...
სკიდობდნ გავმწეებდით ერთმანეთი,
მარამ... ვი ამ ღალიმებას...

პაწია ბელურას, რომელიც სადგურის...
ყვარლიდან აღმაცურად გადმოიყვებოდა...
ამ დროს, ძლიერ შეებრალო ტანჯული...
დღა, გაშალა პაწია, მაგრამ პაწის უზო...
ნი სივრცის დამონივნი ფრთები, შეინა...
ვარდა, ჩასჩაღდა, მერე მალა აუხვია,
გამოსრიდა და იქვე ეფემის ფეხითი...
გამწარებელი დაცა. იმისქიკა, იტუ...
ნა, აქა-იქ ჩაქრა-ამოჭრა ნისკარტი,
შეიფრთხილა პაწიში, ფანჯრის ზემოდ...
ვაგონის სახურავზე დაჯდა, მართო დაუ...
სრულდებოდა ქიკიკი და თან ბტუნით...
აღმაცურად ჩახედვდა ხოლმე მოღუშულ...
ტატოს. ამ მოძრაობით თითქო ეუბნე...
ბოდა ეფემის: „ვიცი, ვიცი, ტანჯული...
ეცდეს! ეს არის შენი თვლის ჩინი, სი...
ცოცხლე, ყოველივე იმდენ, სასოვარ...
ამის მოშორება გტანჯავს და გამწარებს.

მეც დედა ვარ ბლარტებისა, მესმის, რა...
არის ღმერთს ჯგერა. მართალია, პაწია...
უზნივრელი არსებანი ვართ ბელურები,
მაგრამ ჩვენც ვიცი შებრალბა...

სადგურის მოხელე ისე გაერთო მლო...
ხაზი ბელურას ტრამა-ქიკიკით, რომ...
საათს აღარ შეგნდა და წუთ-ნახევრით...
დაავიწია ზარის მესამე რკა. გაფრთ...
ხელი სადგურის უფროსი გრავდ გამო...
ვარდა, ხელიდან გამოჰგლიჯა შეშინე...
ბულ მოხელეს თოქი და, რაც ძალი და...
ლონე ჰქონდა, დაარწუნა ზარი... შებ...
ტო ეფემი, გულმა მბა-ტუტი დაუწყო...
ხელმეგავრელი მარტო ბელურები...
ფანჯრისკენ, უნდადა მკოცნა შვილის...
თვის, უნდადა კ-დევ ჩაეკრა გულში,
რადაც ეთქვა მისთვის, მაგრამ გვიან...
იყო... მატარებელმა სამჯერ ზედი-ზედ...
შეუტყინა, გაბა ნაღვლიანი შტენა...
და გასრიდა... აქ-კი თავი ევლარ შე...
იმავრა ტატომ, გული აუწუდა, შელ...
რილა და დაა-ღუბი გადმოსცივდა...
ცრემლები.

მატარებელი თანდათან აფრთხიდა. ეფე...
ბიით ისვრის დაღვრულ პირიდან ცეც...
ხლსა და კომლს, მდღევანეს, ჰკივის,
შფოთავს, თითქო ჰგონებდეს, რა ძვირ...
ფას ღვალს მიაბრუნებს...

II
ქაშუთის გაღავანი ხალხი იცნება...
გაზდულის მზის სხივით მოქარგული...
მამარბოლის მატარებელი ახლად ამწვანე...
ბულ ბუქტებში მტრად სააო? სანახაბას...
წამოვადგნს. ეკლესიის დიდი ზარის...
ხან-დახმით, საიდუმლოებით დაღვდილი,
საფლოიარო რკა მთელ თბილისს...
ამცნობს, რომ ღმერთს აქ ასაფლავებენ შე...
ძღუტულ ღმერთს „მესტაფი ივანე“...
ფოთოლას.

ხალხი მოდის და მოდის განუწყვეტ...
ლივ, ხმაურობს, ქოთქოთებს, ყველა...
იწვეს ეკლესიისკენ, სკიდობს რო...
გორამ შიგ მოქცეს, მაგრამ კარებთან...
დაყვებულ პოლიციელები უკან გრე...
კებიან თვალსაღვრის და სიწვირის...
გამო მარტო ჩრეულ უშვებენ ეკლე...
სიაში. მთავრები, დიაკვნები, ისე მიცვა...
ლებულისა არა, როგორც თვით სიწვირ...
ხოსის მოლოდინში, შებრ-გარბიან ხან...
კლავტრები, სახზე უქრის მათ სრუ...
ლი სამაგვინის ღმირი.

—მანაწი, თოქო... შემომხედეთ ქა...
რა მივეს: ჩიხა ჩიხის ადგილს აღარ...
მაქვს და ღმერთს ღმერთსა...

—თავლებო!.. რასა ჰგვხარ!.. მოდი,
მოდი, გაგისწავრო, ერთხმად მისძებს...
მადანს თოქო და მანაწი, რომელიც...
გურილისა და ბარათაშვილის მატრულ...
ბი, კუთხით გადისროლა, დედამთის...
შუა მოკრთაბულიყუნდ საფლავის ქა...
ზე და დინჯად, დამშვიდებით, თითქო...
ხალხში ვართ, მთელ ქალაქს აბრუნე...
ბდენ ქორიკანობით...

—ნახეთ გულმკვდარი გოგროლოები...
რავს ხაიდან?.. არისტოს სულსა ფეი...
ვო, გაუთხოვს გამოსცხადებმა... ქა, გა...
გონილა?.. ღმერთები სუ მუხლუგუ...
ნით ავეკლეს, „შლაქიანებს“-კი, სი...
ცოცხლე გაქვთ, სუ „პაქალტე“, პა...
ქალტე“-ს ეუბნებოდა...

—აბია შენთვის, რა იყო, რა მიგარ...
ბენებდა? არ იცოდა, რა ღმერთს ეკლე...
სია „ქუხარკები“ გაიფხობდა... გა...
წყვეტინა სიტყვა მანაწი.

პაი, პაი, რომ „ღმერთალმას“ ფანდნი...
მინც ეფემი არიან. უი... ან რა შესა...
ბრალისა გე ცხონებული, ადრე და მა...
ლე ჩასამიწი იყო!

—რა ოჯახის ქალები ეძღვოდა, რა...
მითით, ფულით, კალმით დახატულე...
ბი... გე უმედური-კი წავიდა, ვილა...
პარანის?.. გომილისა გადაწყდა. ჰქ...
ვაცხონ იმისი მამა, ისე ამოიღო ქვეშ...
ისე დამოზავა უღირსმა დედაცა, რა...
ერთი თავში არ უზარბუნებდა, თორე...
სიკეთეს არას აყრდა. რა იყო, ვინ იყო...
სახლში „გესტაფი ივანე“? განა მას...
ვინმე კითხულობდა?.. მთელ ოჯახს თი...
თისტარებით თავის ნებაზე ატრიალებდა...
ეს უმსგავსე უღირსმა დედაცა, რა...
ერთი თავში არ უზარბუნებდა, თორე...
სიკეთეს არას აყრდა. რა იყო, ვინ იყო...
სახლში „გესტაფი ივანე“? განა მას...
ვინმე კითხულობდა?.. მთელ ოჯახს თი...
თისტარებით თავის ნებაზე ატრიალებდა...

—ნეტა რა დაუშვებო, ქა... ყველა...
ფერს ქართულს ისე უფრთხის თურმე,
როგორც ნოქის... დაუშვებო მანაწი.

—მამა, მამა... სოფლიდან დედამთილი...
რო ჩამოსიდა, განა სახლში მიღებდა...
და, როგორც რაღას შეგვერის, პატრე...
ში იყოლიდნ?.. არა, თქვენმა სიტყვ...
ხლემ... ესაო, რუსული არ იყო, სამ...
ზარეულის გვერდზე ოთხში მოათავსე...
ბო და ისე გაუქრებდა ხოლმე საქმეს,
რომ მეორე დღეს უნდა აბარგულიყო...
და წვევა კრულით უკანვე გაქცეული...
ყო. ვერც აიტანა საწყალმა ეფემამ...
შვილის ისეთი ყოფა-ცხოვრება. აქი მა...
კისმა დარდა მთელ დადებთან კიდე...
ქა, წარმოიდგინეთ, ქრისტიანებო... და...
იჯერეთ, ქმარი არ გაუშვა სოფელიში,
რომ თავისი მომბელი დედა-მწიფისთვის...
მიეზარებია. ვილა? მოხუცებული მოსა...
მსახურე გოგია ჰყოლოდათ, იმას დაე...
მარხა უმედური.

—უი... უი... დაიწვას მაგისი ქალი...
ბა!.. ერთხმად შესახეს მანდილოსნებმა...
—გე რა უღმერთო ვილა? ყოფილა,
ერთი ენახეთ, ვინ არის გე არ დასარ...
ჩენი?!

—ფეთება მსდოდა, ფეთება, ისე...
გაფრთხილებდა ეფემის შვილი-შვი...
ლები, მაგრამ რა... აჩვენებდა კი რა...
ლო... თქვენ არ მომიკვდით!.. ერთხელ...
ქალაქში რა ჩამოვიდა, გოგოს შეგვეწე...
საწყალი, უფროსი ვაჟი „პავლუშა“ მო...
მგვარყო. გოგოსა კი შეებრალო და შე...
გვარა. იმ დროს იქ ვიყავი, ეფემისა-სა...
ხანახავად მიველ. უნდა გენახათ, რო...
გორ გადახლდისა, აქიკიკად ბავშვის...
დანახავა უმღერი მოხუცი... ელერე...
სიბადა, ეფემი, ჰკოცნიდა, ჩაღა...
პარაკებოდა, მაგრამ რა... ამოღდა... რას...
გაგონებდა, როდესაც ბავშვს ერთი სი...
ტყვა ქართული არ ეყურებოდა. პირი...
იქით, თუქა ჩურჩხლებს ართმევდა...
„პაპუშას“, დეკებოდა კიდევ მადიანად,
მაგრამ მოხუცისა თითქო ემინოდა... სუ...
გან-განზე იწილა... ქა!.. თვალმდებ...
წინწლები მცოდნა, რო ვუყურებდი...
თვლით დაუდგეს ამ შხამიან წუთისო...
ფელს... რა აუტანელი დრო დავდიდგა?!

ჩვენსავე სისხლსა და ხორცს ხშირად...
ვეუცხოვრებოდა ხოლმე...
—მამა, მამა... წუწუნით გააბეს გარ...
შემო დედაცაქმმა და ცრემლები მოი...
წმინდას...

ღრილა: „მამა...“ და გაიყვანეს კი...
დევ.

აქ მომბრუნდა ეფემი და მითხრა:
ეს, მაღან, დამადეს თვალი, რა რე...
გაფრთხილებდა ბავშვი... გაიგონე?!

ბახლი მიუწედა, წამოიშალა კუთხე...
ბიდან და მამაშუა მარჯვე ადგილების...
დასაქვრად...

დაბალი ხარისხის მოხელეებს ნე...
ლის ნაბიჯით მოაქვთ ხავერდის ბალი...
შებზე გამწვრივებული ბუკავილა ორ...
დენები—ეს წარსული დიდება, სახელი...
და სიამაყე მიცვალბულისა, რასაც, წუთ...
მა დაქარა... და პატრონთან ერთად...
წვრდა არაბობა. სამღვდლოებისა უმე...
დევ მაღალი ხარისხის მოხელეები მოა...
სვენებდნ მიცვალბულს გულმდევ ოქ...
რა-ქსოვლით ღმირთ გადაფარებულს. მი...
ცვალბულის დანახავა გარშემო ისმის...
ხალხში ჩიჩქოლი... ყველგან გავივრე...
ბით ეკითხებიან ერთმანეთს: ვის მარხა...
ვერ, დედაცა კი მიცვალბული, თუ მა...
მარცხენა?

ზოგან-კი გაოცებით და გაღვრით...
გაიძინან: მზეთი... მზეთი ამ დედაცას,
რამდენი ორდენები ჰქონია?

—მაგან! მაგან! რაბი მოსმანებ და...
მოიგონე, შე წყეულო! წაქვრეს და წა...
მოქვრეს მას თოქო, მანაწი და სხვებმა...
სად არის აქ გვტყვი ივანე, როდესაც...
კვლამ ასვენია ვილა? რუსის ბებერი...
დედაცა. რომელ მამაცას გაუყვებო...
დნ, ისიც ღმერთალს, ყვავილებიან ფა...
ტას თავზე?!

—ქა, დამადეს თვალი... ვუი, სირ...
ცხილი... დამახა ერთხმად მაგანმა...
და არ აშორებდა თვალს არც მიცვალ...
ბულს, არც იმის ცოლს, რომელსაც...
უკანასკნელ მოღავე შეეკრილი ზავი კა...
მა ეცვა კანზე და აშვერილი, რაღაც...
თითით საჩვენებელი „შლიაქა“ გზურ...
თავზე. მარჯვენა ხელით თვალბობა...
ლორენტს ათამაშებდა, მარცხენით დაპ...
ბეზვად მსოფვე ერთს ემარტებო...
კონიკის და პრანკვა-გრებით ოინაზურად...
არტულ პირბად-დან რაღაცს ემსაფე...
ბოდა...

—ხედავთ ამ გრებია სამიწეს, როგორ...
გაუბრალებოდა ვაჟ-კაცი? ქა! თვალი...
დამიღვს... რას მიჰპარავთ და მიღ-მო...
ვლებით?.. რუსის ბებერი დედაცა კი...
არ არის მიცვალბული, ნამდვილად ევს...
ტაფა ივანის ფოთოლადე. ქა, რა უყოთ,
რომ პირზე თმა არა აქვს?.. გე ყოველ...
თვის წევს და უღვაშს იპარსავდა... მაგ...
სამიწეს რად დასკვრებია მიცვალბულის...
თავზე ყვავილებიანი ფატის გაკეთება?!

ბავშვი იყო, დედაცა კი იყო, თუ რა?!

—ვუი ქა!.. აფსუს!.. აფსუს!.. შეგინდული...
და შეტყვნილი ვაჟაქო!.. ...მამარხი...
ნე!.. მამარხი... აქეთ!.. აქეთ!...

—მიცვალბულის დედა-შვილი, ეს...
გვიამბობს ყველაფერს, მოუბრუნდა ამ...
სიტყვებით ქალებს მაგანმა.

—რა იყო? რას მეძახი?..

—აი, უტუნებელი ქარი იყვს შე

